

Uit Zijn volheid

Johannes 1:14-18

'En het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond (en wij hebben Zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als van een Eniggeborene van een Vader) vol van genade en waarheid. (Johannes getuigt van Hem en heeft geroepen en gezegd: Deze was het van Wie ik zei: Hij Die na mij komt, is mij vóór, want Hij was eerder dan ik). Want uit Zijn volheid hebben wij allen ontvangen, en [wel] genade op genade. Want de wet is door Mozes gegeven; de genade en de waarheid is door Jezus Christus geworden. Niemand heeft ooit God gezien; de eniggeboren Zoon, Die in de schoot van de Vader is, Die heeft [Hem] verklaard' (Johannes 1:14-18).

Alles wat wij ontvangen hebben, hebben wij uit de volheid van de Heer Jezus ontvangen. Wanneer iemand geeft naar zijn vermogen, dan is het de vraag hoeveel hij bezit. Wie kan de volheid van de Heer Jezus in al zijn omvang beseffen? En uit die volheid hebben wij ontvangen, en wel genade op genade. Bovendien is de genade en de waarheid door Hem geworden. Wij allen hebben dus niet alleen genade ontvangen, maar ook waarheid. .Waarheid die door Hem geworden is, alleen door het feit dat Hij als Mens naar deze aarde is gekomen. De Zoon van God heeft alles aan het licht gebracht, zodat wij nu alle dingen zó kennen zoals ze werkelijk zijn. En in de eerste plaats, vóór alles, heeft Hij God verklaard, zodat wij door Hem nu God mogen kennen.

Het is een wonderbaar feit, dat God verklaard is. En dat terwijl er van God geschreven staat, dat Hij een ontoegankelijk licht bewoont en dat geen mens Hem gezien heeft, noch zien kan (1 Tim. 6:16). Is dat niet met elkaar in tegenspraak? Daarbij gaat 'verklaren' nog veel verder dan 'zien'. Men kan iemand zien, zonder dat men hem nader kent. Hoe is het toch mogelijk dat wij, kleine onbetekenende schepseltjes, God nu mogen kennen? En dat geldt voor een ieder die de Heer Jezus in het geloof heeft aangenomen. Voor iedereen geldt: 'Wie in de Zoon gelooft, heeft eeuwig leven' (Joh. 3:36). Ja, wij mogen de Vader en de Zoon kennen: 'En dit is het eeuwige leven, dat zij U [Vader] kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, Die Gij gezonden hebt' (Joh. 17:3).

Wij kennen de Vader nu, omdat de Heer Jezus, de Zoon van God, naar deze aarde is gekomen. Van Hem staat er in dit hoofdstuk geschreven: 'In het begin was het Woord' (vers 1). 'Het Woord' is hier een Naam van de Heer Jezus en die Naam betekent dat Hij de openbaring is van alles wat God in Zichzelf is. De Heer Jezus was in het begin, dat wil zeggen vanaf alle eeuwigheid, het Woord. Voordat er iets werd geschapen, was Hij er. Hij heeft geen begin. Hoe ver we ook in onze gedachten terug mogen gaan, terug tot vóór de grondlegging van de wereld, voordat de engelen werden geschapen - Hij was er altijd al, en Hij was het Woord, de openbaring van God. En Hij was niet alleen het Woord: 'het Woord was God' . Hij was Zelf God. Hoe zou iemand God ook kunnen openbaren, als Hij niet Zelf God zou zijn? De verzen Johannes 1:1-3 sluiten elke voorstelling, dat Hij Zelf een schepsel zou kunnen zijn, volledig uit: 'Alle dingen zijn door Hem geworden.' Alles is door het Woord, dus door de Heer Jezus geworden of geschapen. Hij is de Schepper van alle dingen, van het totale heelal, van alle engelen en van alle mensen.

We hebben van de Heer Jezus gelezen, dat Hij de eniggeboren Zoon is. Het begrip 'eniggeboren' kan ook worden weergegeven met 'enig, werkelijk uniek, onvergelijkelijk, enig in zijn soort'. Het duidt dus aan, dat de Heer Jezus de Enige is Die in deze betrekking als Zoon tot de Vader staat. Vanaf alle eeuwigheid is Hij de Zoon van de Vader geweest en Hij zal dat altijd zijn. Alles wat een begin heeft, is door Hem geworden. Hijzelf heeft echter géén begin: 'Jezus Christus is gisteren en

heden Dezelfde en tot in eeuwigheid' (Hebr. 13:8).

Hij is echter niet alleen de Schepper van alle leven, in Hem is het leven in absolute zin: 'In Hem was leven, en het leven was het licht der mensen. En het licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft het niet begrepen' (Joh. 1:4, 5). In het Evangelie naar Johannes, waarin de Heer Jezus wordt voorgesteld als de Zoon van God, wordt vanaf het eerste hoofdstuk zeer duidelijk wat de wereld in haar diepste wezen is. Het licht maakt alles openbaar. Hij was het licht van de mensen. De mensen werden in Zijn licht openbaar. Zo zal het ook eenmaal zijn wanneer God door Hem het oordeel uitoefent (Openb. 20:11-15). Ook dan zullen de mensen in het volle licht van God staan. Niets zal er dan verborgen zijn. Ook wij, die in de Heer Jezus geloven, zullen eenmaal allen voor de rechterstoel van Christus openbaar worden (2 Kor. 5:10). Ook al kwam de Heer Jezus destijds niet om te oordelen – Hij kwam immers in de volheid van Gods genade - toch werden de mensen door Hem in het alles ontdekkende licht van God geplaatst.

En wat maakte het licht openbaar? Het maakte de duisternis openbaar. God is licht, en in Hem is in het geheel geen duisternis (1 Joh. 1:5). In de schoot van de Vader, in het huis van de Vader, daar waar de Vader en de Zoon vanaf alle eeuwigheid gewoond hebben, bestaat geen duisternis. Daar is alles in overeenstemming met de heiligheid van God. Maar hier op aarde, waar de mensen God niet kenden, heerste volledige duisternis. En deze duisternis werd openbaar door het licht. 'In Hem was leven, en het leven was het licht der mensen.' Dit licht kwam niet om ons mensen te verblinden, maar om onze ogen te verlichten, opdat we in Zijn licht zouden kunnen zien wie wij waren, namelijk duisternis: 'Want vroeger waart gij duisternis', staat er in Efeze 5:8. En wij moeten niet alleen onszelf leren kennen, maar ook leren zien wie God is in Zijn genade en heerlijkheid, zoals de Zoon Hem wilde openbaren.

Maar om God te leren kennen, hadden wij uiteindelijk niet alleen het licht, de openbaring van God nodig, maar ook leven. De Zoon van God kwam op deze aarde om ons te tonen wat licht was en om ons leven te geven, opdat wij in de tegenwoordigheid van God zouden kunnen leven. Dat is de heerlijke inhoud van Joh. 3:16: 'Want zó liefheeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft.'

Hoe rijk aan inhoud zijn toch die twee woorden 'eeuwig leven'. Helaas wordt deze uitdrukking slechts heel weinig begrepen. 'Eeuwig leven' wil niet alleen maar zeggen dat wij een leven hebben dat nooit zal eindigen. Een leven dat niet eindigt hebben de mensen die niet in de Heer Jezus geloven ook, maar daarom hebben ze nog geen eeuwig leven. Eeuwig leven is leven dat niet alleen geen einde heeft, maar ook geen begin! Een bijzonder kenmerk van het eeuwige leven is namelijk, dat men daardoor de Vader en de Zoon kent (Joh. 17:3). Door het eeuwige leven kennen wij God als Vader en de Heer Jezus als de Zoon van de Vader. Wij kennen in zekere zin de Vader zoals de Zoon Hem in eeuwigheid gekend heeft, en wij kennen in zeker opzicht de Zoon zoals de Vader Hem in eeuwigheid gekend heeft, voorzover dat aan ons schepselen tenminste gegeven is. En dat was alleen daardoor mogelijk, dat wij het leven van de Zoon van God ontvingen. Hij is de waarachtige God en het eeuwige leven (1 Joh. 5:20). En wij hebben Hem als ons leven ontvangen. In deze zin staat er in Kolosse 3:4: 'Wanneer Christus, ons leven, zal geopenbaard worden...'

Zo begrijpen wij welk een verheven feit het is, dat de Heer Jezus naar de aarde is gekomen. Hij werd Mens. Slechts op deze wijze kon Hij God aan ons openbaren en de Vader verklaren. De Heer Jezus kende de Vader van eeuwigheid af. Hij was vanaf alle eeuwigheid in de schoot van de

Vader. En als Hij nu mijn leven is, dan ken ik door dit leven eveneens de Vader. En toch lezen wij nooit in het Nieuwe Testament dat wij dit leven in onszelf hebben. Gods Woord is in alles zeer nauwkeurig. Wij hebben het leven in de Zoon: 'En dit is het getuigenis: dat God ons eeuwig leven gegeven heeft en dit leven is in Zijn Zoon' (1 Joh. 5:11). Hij is ons leven! Wie dat werkelijk begrepen heeft, zal nooit aannemen dat hij weer verloren zou kunnen gaan. Hoe zou iemand die opnieuw geboren is, het eeuwige leven weer kunnen verliezen? Ja, wij hebben het leven niet in onszelf; Hij is ons leven. 'Wie de Zoon heeft, heeft het leven; wie de Zoon van God niet heeft, heeft het leven niet' (1 Joh. 5:12) en 'Wie in de Zoon gelooft, heeft eeuwig leven'. (Joh. 3:36).

Zo kwam de Zoon van God uit de hemel op deze aarde. Hij kwam tot de mensen die Hij had geschapen, maar zij kenden God niet. Zij bevonden zich in de duisternis. Hoe zouden mensen die in de duisternis zijn God ook kunnen kennen Die licht is en in Wie in het geheel geen duisternis is (1 Joh.1:5)? In de duisternis is er geen licht; daar kan men niets onderscheiden. Het behoort juist tot het wezen van de duisternis dat daar geen enkel licht is. Normaal gesproken moet de duisternis wijken op het ogenblik dat er licht in de duisternis binnendringt. Maar wij hebben gelezen dat het licht in de duisternis scheen, toen de Heer Jezus op deze aarde kwam, en dat de duisternis het toch niet begrepen heeft. De duisternis bleef. Het licht deed deze duisternis niet verdwijnen. Dat was de toestand van de mensen. In deze wereld, waarin ook wij leefden, kwam de Zoon van God binnen als het licht der mensen. Daardoor werd volledig openbaar, dat de mensen duisternis waren. De mensen verkeerden niet in een toestand om gemeenschap met God te kunnen hebben.

Door de komst van de Zoon van God werd duidelijk dat de mens God niet kende en zelfs niet in staat was God ook maar enigszins te kennen. Maar toen Hij kwam, kwam Hij niet alleen om de mensen te verlichten, maar ook opdat zij die in Hem zouden geloven, dit leven, het eeuwige leven, zelf zouden kunnen ontvangen. Hij wilde ons invoeren in de gemeenschap met de Vader die vanaf alle eeuwigheid Zijn deel was!

'Het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond' (vers 14). Hoe zouden wij God ooit hebben kunnen leren kennen, als de Heer Jezus niet vlees was geworden, d.w.z. als Hij niet Mens was geworden? God bewoont een ontoegankelijk licht. Maar in de Persoon van de Zoon van God kwam God op deze aarde. Zo konden de mensen God zien. Zo beschrijft de apostel Johannes het later in zijn eerste Brief: 'Wat van het begin af was, wat wij gehoord, wat wij gezien hebben met onze ogen, wat wij aanschouwd en onze handen betast hebben betreffende het Woord des levens' (1:1).

Hij werd vlees. Dat houdt in dat Hij er tevoren was. Alle mensen zijn vanaf hun begin vlees en dat betekent dat zij voordien niet bestonden. In deze zin is geen mens vlees geworden. Wij waren vlees van ons allereerste begin af aan.

De Zoon van God werd vlees. Hij was God en werd tevens Mens, God geopenbaard in het vlees (1 Tim. 3:16). Wat een wonderbaar feit is het toch dat de Schepper van de hemel en van de aarde op aarde kwam en als een Mens hier op aarde geboren werd. In de geest gaan we naar Bethleem en zien daar in de kribbe de Heer Jezus als een kindje liggen. Tegelijkertijd was Hij God de Zoon. Dit kleine Kind in de kribbe was de openbaring van de almachtige God. Later zal Hij eens wederkomen op deze aarde als de Rechter, in macht en grote heerlijkheid. Dan zal Hij ogen hebben als een vuurvlam (Openb. 1:14 en 19:12). Destijds kwam Hij als een klein Kind. Was Hij toen niet het toonbeeld van hulpeloosheid? Maar daar zien wij wat in het hart van God was; Hij wilde Zichzelf in grote genade en liefde aan de mensen openbaren. God was bezielde door het verlan-

gen om verloren zondaars te redden en hen aan Zijn hart te brengen. Zo was de Zoon van God, toen Hij in grote ootmoed en nederigheid op deze aarde kwam, vanaf het begin de openbaring van God. Hij was HET WOORD, het Woord dat vlees is geworden, opdat wij mensen Hem met onze ogen zouden kunnen zien en met onze oren zouden kunnen horen. Op deze wijze konden wij God leren kennen zoals Hij werkelijk is.

De man die dat hier beschrijft was bijna drie jaren ononderbroken bij de Heer Jezus. Van dat wat hij meegemaakt heeft, schrijft hij: 'Wij hebben Zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als van een Eniggeborene van een Vader, vol van genade en waarheid' (vs. 14). Hoe was het mogelijk dat de mensen die in Nazareth meemaakten hoe de Heer Jezus opgroeide, Zijn heerlijkheid niet zagen? Toen de Heer, nadat Hij Zijn dienst was begonnen, weer in Zijn vaderstad kwam, vroegen de mensen daar: 'Is Deze niet de zoon van de timmerman?' (Matt. 13:55; vgl. Mark. 6:3). Hoe kwam het dat de broeders van de Heer Jezus, die tientallen jaren met Hem samen waren, niet in Hem geloofden? (Joh. 7:3-5). Ondanks al de goede dingen die Hij deed, geloofden zij niet in Hem! Zij waren allen in de duisternis. Zij konden Hem niet begrijpen en Zijn heerlijkheid niet zien. De Schepper kwam tot Zijn schepselen, maar zij kenden Hem niet; zij wilden Hem niet en verwierpen Hem. Toen Hij als het licht in de wereld kwam, werd de duistere, zondige toestand van de wereld openbaar. De mensen hadden geen verbinding met God, ze stonden vijandig tegenover Hem.

Toen de Zoon van God in deze wereld kwam, kwam Hij echter niet alleen als het licht dat alles openbaar maakte. Hij openbaarde niet alleen waarheid, maar ook oneindige genade. Deze mensen, die zo verdorven waren en die God eigenlijk alleen maar kon oordelen, moesten Gods genade leren kennen. God wilde hen in Zijn genade een plaats geven die geen enkel schepsel ooit ontvangen had. Deze plaats heeft God niet voor engelen bestemd, noch voor Michaël, noch voor Gabriël. Deze plaats had alleen de Zoon van God van eeuwigheid af ingenomen. Deze mensen zouden door Gods genade eeuwig leven als een geschenk ontvangen; God wilde hen een plaats geven in Zijn Huis. Daar zouden ze als Zijn kinderen zijn. Het Vaderhuis is de niet-geschapen hemel, waar de drie-enige God vanaf alle eeuwigheid gewoond heeft.

'De genade en de waarheid is door Jezus Christus geworden' (vs. 17). Ik herhaal: de waarheid maakt openbaar wie de mens als gevallen, zondig schepsel is. Bovendien maakt zij openbaar dat God licht is. Dezelfde waarheid openbaarde echter wat er in het hart van God was, namelijk dat Hij niet alleen licht is, maar ook LIEFDE. En de eniggeborene Zoon, Die in de schoot van de Vader is - in de plaats van de bron van de liefde - openbaarde vanuit die plaats God. Hij heeft deze plaats van de innigste genegenheden van de Vader nooit verlaten. God is niet alleen geopenbaard, maar wij kennen nu het hart van God, Zijn oneindig grote liefde door Jezus Christus.

'Wij hebben Zijn heerlijkheid aanschouwd.' Vanwaar wist de evangelist Johannes dat deze heerlijkheid de heerlijkheid van een Eniggeborene van de Vader was? Dat kon hij alleen maar weten, omdat hij de Vader kende. Ik kan dan pas van een zoon zeggen dat hij op zijn vader lijkt, als ik zijn vader ken. En vanwaar kende Johannes de Vader? Hij kende Hem omdat de Heer Jezus God als Vader had geopenbaard. Later lezen we in dit Evangelie hoe de Heer tegen Zijn discipelen zei: 'Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien' (Joh. 14:9). Johannes heeft gedurende al de tijd dat hij bij de Heer Jezus was, Zijn woorden gehoord. En op een andere plaats zegt de Heer, dat de woorden die Hij sprak de woorden waren die de Vader Hem gegeven had. De werken die Hij deed, waren de werken die de Vader Hem gegeven had. Door alles wat Hij deed, openbaarde Hij de Vader. Het was het welbehagen van de gehele Volheid van de Godheid, dus van de drieënige God, om in Hem te wonen (Kol. 1:19; 2:9). Wie Hem zag, zag dus de Vader. Wie Hem zag, zag de

Zoon. En wie Hem zag, zag God de Heilige Geest. Want alles wat Hij deed, deed Hij in de kracht van de Heilige Geest. En zo zag Johannes in de Heer Jezus de heerlijkheid als van een Eniggeborene van de Vader.

Ook Johannes behoorde ooit tot hen van wie het Woord van God zegt: 'Er is niemand die verstandig is; er is niemand die God zoekt...er is niemand die goed doet, er is er zelfs niet één' (Rom. 3:11-12). Johannes was precies zó zoals wij waren. Maar dan zien wij wat de genade bewerkt doordat de Heer Jezus op deze aarde is gekomen. Hij heeft het plan der verlossing uitgevoerd dat in het hart van de Vader was. Verloren zondaars zijn opgetrokken uit de duisternis, het voor eeuwig ver verwijderd zijn van God, en uit het eeuwig oordeel. Hij zal hen brengen naar de plaats van eeuwig licht en eeuwige liefde, daar waar eeuwige blijdschap in de gemeenschap met de Vader en met Zijn Zoon Jezus Christus hun deel zal zijn; ja, niet alleen naar een plaats in de hemel, maar in het Huis van de Vader van de Zoon. Zij mogen daar delen in de positie van de Heer Jezus, doordat ze zonen van God zijn geworden.

Wat betekent deze Persoon, Die zoveel oneindig heerlijke dingen tot stand gebracht heeft, voor onze harten? Hij is de Schepper van hemel en aarde. Hij heeft ons, geringe schepselen, zó rijk willen maken dat Hij daarvoor bereid was Zich te vernederen, om als een klein Kind geboren te worden en in een kribbe gelegd te worden. Tevens was Hij bereid de vijandschap van de zijde van de mens te verdragen. Hij had geen plaats waar Hij het hoofd kon neerleggen (Matth. 8:20). En tenslotte was Hij bereid Zich aan het kruis te laten nagelen om daar geoordeeld te worden voor de zonden van hen die in Hem zouden geloven. Daar op het kruis werd Hij tot zonde gemaakt (2 Kor. 5:21). Hij moest op het kruis sterven onder het oordeel van een heilig en rechtvaardig God.

De Heer Jezus heeft dat gedaan, omdat Hij de genade en de liefde van God wilde openbaren. Ja, Hijzelf had ons mensen lief. Kunnen wij deze liefde begrijpen, zoals het in Hooglied 8:6,7 staat: 'De liefde is sterk als de dood; de naijver is hard als het graf; haar kolen zijn vurige kolen; vlammen des HEE-REN. Vele wateren zouden deze liefde niet kunnen uitblussen; ja, de rivieren zouden ze niet verdrinken; al gaf iemand al het goed van zijn huis voor deze liefde, men zou hem ten enenmale verachten'? Dat was Zijn liefde! De prijs die Hij voor onze redding moest betalen, was voor Hem niet te hoog. Hij had de Zijnen lief tot het einde, d.w.z. tot het uiterste. Hij was bereid voor hen te sterven.

En voor wie heeft Hij dat gedaan? Voor ons die verloren zondaars waren. Voor Zijn eigen schepselen die in opstand tegen God verkeerden, en Hem niet wilden aannemen toen Hij op deze aarde kwam. En in feite konden zij ook niets met Hem van doen hebben, omdat ze door en door duisternis waren.

'Johannes getuigt van Hem en heeft geroepen en gezegd: Deze was het van Wie ik zei: Hij Die na mij komt, is mij vóór, want Hij was eerder dan ik. Want uit Zijn volheid hebben wij allen ontvangen, en [wel] genade op genade' (vs. 15-16). Kan ieder van ons zeggen dat hij uit Zijn volheid heeft ontvangen? Hebben wij werkelijk allen deel aan deze genade? Als u de Heer Jezus nog niet in het geloof als uw Heiland hebt aangenomen en uw zonden nog niet hebt beleden, dan hebt u geen deel aan deze genade.

Wanneer Johannes hier schrijft 'wij allen', dan zijn daarmee allen bedoeld die in Hem geloven en daardoor genade hebben ontvangen, omdat zij daarnaar verlangd hebben. Zij hebben allen uit Zijn volheid ontvangen, en wel genade op genade, d.w.z. de ene genade na de andere, steeds

weer nieuwe genade.

De eerste genade die wij ontvingen, was het bewustzijn dat we verloren waren. De tweede genade die wij ontvingen, was het nieuwe leven dat Hij ons gaf. De derde genade die wij ontvingen, was dat ons oog op de Heer Jezus werd gericht en dat we zagen dat Hij voor ons op het kruis gestorven is. Hij heeft ons de vrede met God geschonken. Zo heeft Hij ons steeds weer nieuwe genade geschonken. Het is genade, dat we steeds meer mochten verstaan van wat Hij ons alles gegeven heeft. Zo beleven we genade op genade in ons leven hier op aarde, in alles waarin we Zijn hulp nodig hebben. En tenslotte zal Hij ons in Zijn genade opnemen van deze aarde en ons invoeren in het Huis van Zijn Vader. Genade zal ons daarheen brengen waar Hij altijd gewoond heeft en waar Hij ook nu is. Wij zullen Hem daar gelijk zijn, want we zullen Hem zien zoals Hij is (1 Joh. 3:2).

In het Vaderhuis is alles de openbaring van de heerlijkheid van de Vader en van de Zoon. Deze heerlijkheid zullen wij aanschouwen. Zij zal ons deel zijn. Ze is nu al ons deel, maar dan zullen wij dat alles in volmaaktheid in ons kunnen opnemen en ons erin kunnen verblijden. Hoe wonderbaar zal het zijn, als Hij komt om ons tot Zich te nemen en wij dan voor de eerste keer Zijn stem zullen horen. We zullen Hem tegemoet gaan in wolken in de lucht. Dan zullen we altijd bij Hem zijn (1 Thess. 4:14-18). Hij zal ons in het Vaderhuis invoeren. Daar zal Hij Zich omgorden, ons aan de tafel doen aanzitten en naderkomen om ons te bedienen met al de kostbaarheden van de hemel die daar tot in alle eeuwigheid gevonden worden (Luk. 12:37). Dat alles is genade. Hij heeft het voor ons bereid en heeft daarvoor de hoge prijs van Zijn leven op het kruis betaald.

Hij zal ons nooit op onze weg die wij hier nog op deze aarde te gaan hebben in de steek laten. We zijn in Zijn hand. Hij zal ons veilig naar het doel leiden. Hij zal ons zó leiden, dat we toebereid worden om alles te ontvangen wat dan ons deel zal zijn. En daarbij mogen wij nu reeds, in deze tijd, de Vader en de Zoon kennen, gemeenschap met deze Goddelijke Personen hebben en daarin volkomen blijdschap genieten.

Uit Zijn volheid' **hebben** wij – niet: zullen wij - allen ontvangen, en wel genade op genade. Hoe rijk zijn wij door Hem geworden, door de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven! (Gal. 2:20).

H.L.Heijkoop